

V pohodlnom brlôžku pod Hlohovou húštinou štuchli trblietavé slnečné lúče do machového peleštea peľového psíka Bobiho. Bobi ležal stočený do strapatého kľbka, ale nespál. Bol hore už celé hodiny. Zobudil sa veľmi skoro, pretože dnes mal narodeniny a náramne sa tešil!

Bobi sa díval na mamičku, otecka a svoju sestričku Bašku. Zvesené ušká im padali na labky a oči mali pevne zatvorené.

„Chrrrrr,“ chrápal Bobiho ocko, až mu mykalo huňatým chvostíkom.

„Chrrrrr,“ chrápala mamička, až sa jej triasli hodvábne ušká.

Bobi si vzdychol. „Keby tak už boli hore,“ pošťožoval sa v duchu.

